

Čís. 12184.

I v řízení před pracovními soudy platí o přípustnosti rekursu proti usnesením odvolacího soudu za odvolacího řízení ustanovení § 519 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 15. prosince 1932, R I 1050/32.)

Pracovní soud rozsudkem pro zmeškání žalovaného uznal podle žaloby. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek i s předchozím řízením počínajíc doručením žaloby a vrátil věc soudu první stolice, by ustanovil nový rok o žalobě a dále po zákonu jednal a rozhodl.

Nejvyšší soud odmítl žalobcův rekurs.

Důvody:

Žalobce rekusem napadá usnesení odvolacího soudu ve sporech pracovních, jímž byl zrušen rozsudek pro zmeškání, vydaný pracovním soudem, a věc byla vrácena soudu první stolice k dalšímu jednání a rozhodnutí. Přípustnost tohoto rekursu jest posuzovati podle zákona o pracovních soudech ze dne 4. července 1931 čís. 131 sb. z. a n. V druhém odstavci § 36 tohoto zákona jest ustanoveno, že o rekursním řízení platí jinak — to jest, pokud v tomto zákoně nejsou obsažena ustanovení zvláštní — ustanovení civilního řádu soudního. Platí tu tedy zejména i ustanovení § 519 c. ř. s. o tom, kdy se připouští rekurs proti usnesením odvolacího soudu za dobu odvolacího řízení. V souzené věci jde o případ upravený v § 519 čís. 3 c. ř. s. a rekurs by byl přípustný jen, kdyby bylo v usnesení odvolacího soudu vyřčeno, že v řízení v první stolici má býti pokračováno teprve, až toto usnesení nabude právní moci. Napadené usnesení neobsahuje takové výhrady, takže rekurs proti němu není podle § 519 čís. 3 c. ř. s. přípustný. Bylo jej proto podle § 526 druhý odstavec c. ř. s. a § 36 odst. (2) zákona čís. 131/1931 sb. z. a n. odmítnouti.

Čís. 12185.

Materialie tuzemských zákonů, pokud se z nich vyvozuje právní výklad zákonných ustanovení, jsou jen vykládací pomůckou pro právní posouzení, nejsou však průvodním prostředkem o tvrzených skutečnostech. Nebylo-li k nim přihlíženo soudem, nelze v tom spatřovati vadu řízení, nýbrž mohlo by to býti uplatňováno jen s hlediska nesprávného posouzení věci po stránce právní.

Zemská banka česká jest samostatnou právnickou osobou od země České odlišnou.

Zaměstnanec Zemské banky není se zemí Českou v právním poměru.

Rozhodnutí zemského správního výboru ve věcech správy Zemské banky není rozhodnutím veřejnoprávního orgánu země České jako nositele veřejné moci, nýbrž jest jen projevem vůle vlastního správního orgánu Zemské banky jako samostatného právního podmětu.

(Rozh. ze dne 15. prosince 1932, Rv I 961/31.)